

การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

ในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น

Acceptance of electronic document management system technology by local officials
in Phu Pha Man Subdistrict, Phu Pha Man District, Khon Kaen Province.

จิณัฐธิดา ลาสุ¹

สุจิตรา สามัคคีธรรม²

สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่านและเพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน ดำเนินการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมด จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน ภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์อยู่ในระดับ มากที่สุด และด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งานอยู่ในระดับ มาก เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มีเพศแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และด้านการรับรู้ว่าย่ต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรายด้านพบว่า

---

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สามัคคีธรรม คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

³รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วงศ์สิงห์ทอง คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการรับรู้ว่าย่่ายต่อการใช้งาน และด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และด้านการรับรู้ว่าย่่ายต่อการใช้งานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : การยอมรับเทคโนโลยี, ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์, เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to examine the level of acceptance of the electronic document management system among local government officials in Phu Pha Man Subdistrict and to compare the level of technology acceptance according to personal factors. The study employed a census of 200 officials. The research instrument was a structured questionnaire consisting of three parts: Part 1 elicited personal information (gender, age, educational level, and position); Part 2 assessed the acceptance of the electronic document management system; and Part 3 gathered additional suggestions. Data were analyzed using descriptive statistics and inferential statistics to test differences.

The findings indicated that the overall level of acceptance of the electronic document management system among local officials in Phu Pha Man Subdistrict was at the highest level. When considered by dimension, behavioral intention to use technology was at the highest level, perceived usefulness was at the highest level, and perceived ease of use was at a high level. Regarding comparisons by personal factors, the results showed that officials with different genders did not differ significantly in overall technology acceptance. At the dimensional level, no statistically significant differences were found in perceived usefulness and perceived ease of use; however, behavioral intention to use technology showed a statistically significant difference. Officials of different age groups did not differ significantly in overall technology acceptance or in any individual dimension. In contrast, officials with different educational levels showed a statistically significant difference in overall technology acceptance. By dimension, perceived usefulness differed significantly, whereas perceived ease of use

and behavioral intention to use technology did not show statistically significant differences. Moreover, officials holding different job positions demonstrated a statistically significant difference in overall technology acceptance. When considered by dimension, perceived usefulness and perceived ease of use did not differ significantly, while behavioral intention to use technology showed a statistically significant difference.

Keywords : Technology Acceptance, Electronic Document, Local personnel

บทนำ

การพัฒนาระบบราชการไทยในยุคดิจิทัลมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566–2580) และนโยบายรัฐบาลดิจิทัลที่มุ่งสู่การเป็น “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” ตลอดจนพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐปรับกระบวนการปฏิบัติงานสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการดำเนินงานด้านสารบรรณซึ่งเป็นงานมาตรฐานกลางของทุกหน่วยงานราชการ อันครอบคลุมการรับ-ส่ง การจัดเก็บ การยืม และการทำลายเอกสาร ทั้งนี้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักเพื่อลดขั้นตอน เพิ่มความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน (สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังคงใช้ระบบเอกสารแบบกระดาษเป็นหลัก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านความล่าช้า ความซ้ำซ้อน การสิ้นเปลืองทรัพยากร การใช้พื้นที่จัดเก็บจำนวนมาก ตลอดจนความเสี่ยงต่อการสูญหาย ชำรุด หรือรั่วไหลของข้อมูล โดยเฉพาะในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ที่ยังประสบข้อจำกัดด้านการปรับเปลี่ยนระบบงานสู่ดิจิทัล การเปลี่ยนผ่านดังกล่าวมิได้ขึ้นอยู่กับเพียงการจัดหาเทคโนโลยีเท่านั้น หากยังขึ้นอยู่กับ “การยอมรับเทคโนโลยี” ของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในองค์กร ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำไปใช้กำหนดแนวทางพัฒนาบุคลากร การฝึกอบรม และการวางแผนส่งเสริมการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กร (งานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลโนนปอแดง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย, 2567)

จากความสำคัญและปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์มาใช้จึงเป็นแนวทางสำคัญในการแก้ไขปัญหา โดยช่วยลดระยะเวลาในการ

ดำเนินการ ลดต้นทุนการใช้ทรัพยากร ปรับปรุงความปลอดภัยของข้อมูล และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บและสืบค้นเอกสาร และจะนำผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยดังกล่าวมาช่วยสนับสนุนการพัฒนาองค์กรให้สามารถปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

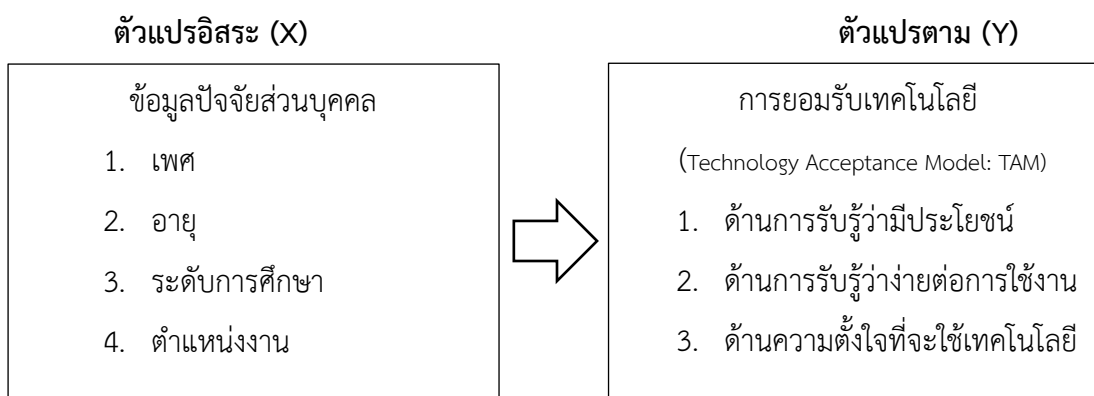
1. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ที่ต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model หรือ TAM) เป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดย Fred Davis ในปี ค.ศ. 1989 โดยมีองค์ประกอบหลัก ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยใช้ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ของ Fred Davis (1989) 1) ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน 2) ตัวแปรตาม คือ การยอมรับเทคโนโลยี 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ 2. ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน 3. ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี

2. ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ดำเนินการวิจัยโดยใช้ประชากรทั้งหมด จำนวน 200 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย คือ ระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ ถึง ธันวาคม 2568

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยี และเปรียบเทียบความแตกต่างของการยอมรับเทคโนโลยีตามปัจจัยส่วนบุคคล

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ในเขตตำบลภูผาม่าน จำนวน 200 คน ประกอบด้วย เทศบาลตำบลภูผาม่าน จำนวน 130 คน และ องค์การบริหารส่วนตำบลภูผาม่าน จำนวน 70 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

1) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน

2) การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ ตามกรอบแนวคิด Technology Acceptance Model (TAM) ของ Davis (1989) ครอบคลุม 3 ด้าน คือ 1. การรับรู้ว่ามีประโยชน์ 2. การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน 3. ความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี

3) คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนิยามศัพท์และสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียง จำนวน 30 ชุด และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมเท่ากับ 0.862 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แจกแบบสอบถามให้แก่ประชากรทั้งหมด รวบรวมและตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล ก่อนนำไปวิเคราะห์ตามขั้นตอนทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ
- 2) วิเคราะห์ระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

(ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

การแปลผลข้อมูลทีวิเคราะห์จากแบบสอบถามที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) โดยแปลผลจากค่าเฉลี่ยกำหนดช่วงคะแนน (Class interval) ในการแปลผล (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี พบว่ามีนักวิจัยหลายท่าน ได้ศึกษาในบริบทที่ต่างกันไป แต่มีข้อค้นพบที่สอดคล้องกัน ดังนี้

วิภัทร เลิศฐริวงศ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทักษะคิด และ อิทธิพลทางสังคมที่ทำนายความตั้งใจใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย และการรับรู้ความเสี่ยง อีกทั้งการรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายมีอิทธิพลเชิงบวก ต่อทัศนคติ และทัศนคติส่งผลต่อความตั้งใจใช้งานอย่างมีนัยสำคัญ

ธนชา ธนเดชะวัฒน์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมการผลิต จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่าง 371 คน ผลการวิจัยพบว่า ความตั้งใจแสดงพฤติกรรมมีอิทธิพลสูงสุดต่อการใช้งานจริง รองลงมาคือ การรับรู้ความง่าย การรับรู้ประโยชน์ และทัศนคติ โดยแบบจำลองสามารถอธิบายพฤติกรรมการใช้งานจริงได้ร้อยละ 31.7

บัณฑิตา โนโซติ (2564) ศึกษาประสบการณ์และการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัยหลังเกษียณ ที่มีผลต่อความตั้งใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์

ใช้งานมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน และปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่าย และอิทธิพลทางสังคม มีอิทธิพลต่อความเต็มใจใช้งานอย่างมีนัยสำคัญ โดยอิทธิพลทางสังคมมีผลมากที่สุด

เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับและพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานของบุคลากรภายในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่าง 230 คน ผลการวิจัยพบว่า เพศและอายุงานที่แตกต่างกันไม่ทำให้ปัจจัยการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีผลต่อการรับรู้ประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญ

จารุเกียรติ เลี่ยมสุวรรณ และชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลย์ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีและการทำงานที่บ้านที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการทหารกองบัญชาการกองทัพไทย กลุ่มตัวอย่าง 420 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และด้านทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมากที่สุด

นพวรรณ วงษ์ศรีแก้ว (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กลุ่มตัวอย่าง 368 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลส่วนใหญ่ไม่ทำให้การยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน ยกเว้นด้านความตั้งใจใช้ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านการฝึกอบรมและการสนับสนุนทางกายภาพส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ

ณัฐปภัสร กุลางกูร (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินในเขตภาคใต้ กลุ่มตัวอย่าง 180 คน ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งคุณลักษณะของเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สังกัดสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

กมลวรรณ กลมแป้น (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI ของนักบัญชีในจังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลหลายด้านมีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี AI อย่างมีนัยสำคัญ และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับมากที่สุด รองลงมาคือการรับรู้ประโยชน์

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า ผลการศึกษาในอดีตมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการอภิปรายผล ดังนี้ การประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) ของ Fred Davis มาเป็นกรอบหลักในการอธิบายพฤติกรรม โดยพบว่าการรับรู้ประโยชน์ (Perceived

Usefulness) และการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (Perceived Ease of Use) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้งาน แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะยังไม่มีประสบการณ์ใช้งานจริง แต่ความคาดหวังในประสิทธิภาพก็สามารถสร้างความตั้งใจที่จะใช้งานได้ อิทธิพลของปัจจัยด้านการรับรู้ต่อความตั้งใจใช้งาน ผลการวิจัยในหลายฉบับที่นำมาอ้างอิง มีผลเชิงบวกต่อความตั้งใจและพฤติกรรมการใช้งานจริง ดังนี้ การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภัทร เลิศกูรวิวงศ์ (2564) และ กมลวรรณ กลมแป้น (2567) ที่พบว่าปัจจัยทั้งสองมีอิทธิพลเชิงบวกต่อทัศนคติและความตั้งใจใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น แอปพลิเคชันโรงพยาบาลและ AI ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนชา ธนเดชะวัฒน์ (2564) ที่ระบุว่าความตั้งใจแสดงพฤติกรรมมีอิทธิพลสูงสุดต่อการใช้งานจริง อิทธิพลทางสังคมและประสบการณ์งานวิจัยของ บัณฑิตา โนโซติ (2564) ช่วยสนับสนุนว่าประสบการณ์และอิทธิพลทางสังคมมีส่วนสำคัญต่อความเต็มใจใช้งานเทคโนโลยี การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล (Demographics) เพศ อายุ และระดับการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐปภัสร กุลางกูร (2566) ที่พบว่าความแตกต่างทางประชากรศาสตร์เหล่านี้ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ ตำแหน่งงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี (2564) ที่พบว่าตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี ในภาพรวมที่แตกต่างกัน ข้อสังเกตด้านอายุ ผลการศึกษาด้านอายุในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ วงษ์ศรีแก้ว (2565) ที่พบว่าช่วงอายุที่แตกต่างกันอาจไม่ทำให้การยอมรับเทคโนโลยีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัย

ระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี และด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.54$) และน้อยที่สุด คือ ด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.50$) ตามลำดับ 1. ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.54$) ประเด็นการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ มากที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีนี้ทำให้ฉันทำงานได้เร็วขึ้น และฉันเชื่อว่าเทคโนโลยีนี้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.19$) รองลงมา คือ การใช้เทคโนโลยีนี้ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงาน และเทคโนโลยีนี้ทำให้ฉันสามารถจัดการงานได้ดีขึ้น อยู่ในระดับ มาก

($\mu = 4.13$) เทคโนโลยีนี้ทำให้งานของฉันสะดวกขึ้น อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.11$) และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีนี้ช่วยเพิ่มผลผลิตในการทำงาน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.10$) ตามลำดับ 2. ด้านการรับรู้ว่าย่่งต่อการใช้งาน โดยรวม อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.50$) ประเด็นการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ด้านการรับรู้ว่าย่่งต่อการใช้งาน มากที่สุด คือ การทำงานกับเทคโนโลยีนี้เป็นเรื่องง่ายสำหรับฉัน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.93$) รองลงมา คือ ฉันสามารถใช้เทคโนโลยีนี้โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่น อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.90$) เทคโนโลยีนี้เหมาะสมกับความสามารถของฉัน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.89$) การเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีนี้ไม่ยากสำหรับฉัน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.87$) การค้นหาข้อมูลในเทคโนโลยีนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.86$) และน้อยที่สุด คือ การใช้เทคโนโลยีนี้ไม่ซับซ้อน อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 3.85$) ตามลำดับ 3. ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.54$) ประเด็นการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มากที่สุด คือ ฉันมีแผนจะใช้เทคโนโลยีนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.22$) รองลงมา คือ ฉันเชื่อว่าเทคโนโลยีนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานในอนาคต อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.20$) ฉันพร้อมที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีนี้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.17$) ฉันรู้สึกยินดีหากองค์กรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนี้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.15$) ฉันต้องการแนะนำเทคโนโลยีนี้ให้ผู้อื่นใช้ อยู่ในระดับ มาก ($\mu = 4.14$) และน้อยที่สุด คือ ฉันตั้งใจจะใช้เทคโนโลยีนี้ในการทำงานในอนาคต ในระดับ มาก ($\mu = 4.13$) ตามลำดับ 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ภาพรวม พบว่า เจ้าหน้าที่ที่มี เพศแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และ ด้านการรับรู้ว่าย่่งต่อการใช้งาน มีระดับการยอมรับไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มี อายุแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มี ระดับการศึกษาแตกต่าง มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการรับรู้ว่าย่่งต่อการใช้งาน และ ด้านความตั้งใจที่จะใช้

เทคโนโลยี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เจ้าหน้าที่ที่มี ตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ และด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

จากการศึกษา การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษา พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น โดยรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้ง 3 ด้าน พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังต่อไปนี้ ด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านการรับรู้ว่ามีประโยชน์ อยู่ในระดับ มากที่สุด และด้านการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน อยู่ในระดับ มาก ตามลำดับ โดยด้านความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นลำดับแรก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แม้หน่วยงานยังไม่มี การนำระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้จริง แต่เจ้าหน้าที่กลับมีความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี มีทัศนคติเชิงบวก ต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในอนาคต สาเหตุอาจมาจาก การรับรู้ถึงปัญหาและข้อจำกัดของระบบสารสนเทศแบบเดิม เช่น ความล่าช้า ความยุ่งยากในการค้นหาเอกสาร และการใช้ทรัพยากรกระดาษจำนวนมาก หรือ อิทธิพลจากนโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมการใช้ระบบดิจิทัลและรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) หรือ ประสบการณ์ทางอ้อมจากหน่วยงานอื่นที่ได้ นำระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้แล้ว และรับรู้ถึงประโยชน์ของระบบดังกล่าว ทั้งนี้ สอดคล้องตามแนวคิดทฤษฎี การยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model : TAM) ของ Fred Davis (1989) ที่ได้เสนอไว้ว่า การรับรู้ถึงประโยชน์ ที่จะได้รับจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการรับรู้ในระบบที่ง่ายต่อการใช้งานสามารถแบ่งเบาภาระงานได้สะดวกสบายขึ้น จะมีผลต่อความเชื่อทัศนคติและความสนใจ ความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และหากผู้ใช้มีความคาดหวังว่าเทคโนโลยีนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์ แม้ผู้ใช้ยังไม่มีประสบการณ์ใช้งานจริง แต่ความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี ก็สามารถเกิดขึ้นได้ แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ว่ามีประโยชน์ และการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี จึงเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎี TAM ของ Fred Davis นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิตา โนโซติ (2564) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ประสบการณ์และการ

ยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัยหลังเกษียณ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีผลต่อความเต็มใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 1.ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน 2.ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความเต็มใจใช้งาน และงานวิจัยของ กมลวรรณ กลมแป้น (2567) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI ของนักบัญชีในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา มีผลต่อการยอมรับการใช้ AI อย่างมีนัยสำคัญ ด้านการรับรู้ประโยชน์และการรับรู้ความง่ายในการใช้ AI มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยอมรับการใช้ AI และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌฐปภัสร กุลางกูร (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สังกัดสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสังกัดสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ นพวรรณ วงษ์ศรีแก้ว (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุน ระดับปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลการยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรสายสนับสนุน ระดับปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับและพฤติกรรมการ ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานของบุคลากรภายในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พบว่า บุคลากรภายในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีภูมิหลังแตกต่างกันจะมีปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานแตกต่างกัน พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน จะมีปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ วิภัทร เลิศภูริวงศ์ (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทศนคติ และอิทธิพลทางสังคมทำนายนความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ คือ ระดับการศึกษา จะมีการรับรู้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

(1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการปฏิบัติงานแทนระบบเอกสารแบบเดิม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาระบบราชการดิจิทัลของภาครัฐ

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเฉพาะการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้งาน ลดการพึ่งพาผู้อื่น และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ระบบได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

(3) ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ให้มีความสะดวกรวดเร็ว และตอบสนองต่อการใช้งานจริงของเจ้าหน้าที่ เช่น การออกแบบหน้าจอให้ใช้งานง่าย การค้นหาเอกสารที่รวดเร็ว และการลดขั้นตอนที่ซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยี และเพิ่มระดับการยอมรับในการใช้งานในระยะยาว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่น ๆ เช่น เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดใกล้เคียง เพื่อเปรียบเทียบระดับการยอมรับเทคโนโลยีระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ในบริบทที่แตกต่างกัน และเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในวงกว้าง

(2) ควรศึกษาปัจจัยอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากกรอบแนวคิดการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) เช่น การสนับสนุนจากผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร ทักษะด้านการเปลี่ยนแปลงองค์กร หรือความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี เพื่อให้เข้าใจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยีได้อย่างรอบด้านยิ่งขึ้น

(3) ควรศึกษาผลกระทบของการใช้ระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ต่อประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรในระยะยาว เช่น ความรวดเร็วในการดำเนินงาน ความถูกต้องของเอกสาร และความโปร่งใสในการบริหารงาน เพื่อประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในภาครัฐอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติศักดิ์ อ่อนศรี. (2564). ปัจจัยการยอมรับและพฤติกรรมใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการทำงานของบุคลากรในกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการสื่อสารองค์กร คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2564.
- กมลวรรณ กลมแป้น. (2567). ปัจจัยการยอมรับการใช้เทคโนโลยี AI ของนักบัญชีในเขตพื้นที่จังหวัดลำปาง. ปีการศึกษา 2567.
- งานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักปลัด เทศบาลตำบลโนนปอแดง ตำบลโนนปอแดง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย. (2567). ระบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์เทศบาลตำบลโนนปอแดง.

- ณัฐปภัสร กุลางกูร. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สังกัดสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้. สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2566.
- นพวรรณ วงษ์ศรีแก้ว. (2565). การยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสนับสนุนระดับปฏิบัติงานมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การศึกษารายบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2565.
- บัณฑิตา โนโซติ. (2564). ประสบการณ์และการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงวัยหลังเกษียณ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีผลต่อความเต็มใจใช้งานหนังสืออิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2564.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570. ค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://cio.mhesi.go.th/node/4149>.
- รุเกียรติ เลี่ยมสุวรรณ และ ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลย์. (2565). การยอมรับเทคโนโลยี และการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ของข้าราชการทหาร กองบัญชาการ กองทัพบกไทย พื้นที่แจ้งวัฒนะ. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. 13(1), 181-196.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2562). ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2562. ค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2568, จาก <https://lawreform.go.th/uploads/files/1678240071-b99vw-cbccp.pdf>
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2568, จาก file:///C:/Users/SP_COM/Downloads/T_0001.pdf
- วิภัทร เลิศกูรวิงศ์. (2564). ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ทักษะและอิทธิพลทางสังคมทำนายความตั้งใจในการใช้งานแอปพลิเคชันโรงพยาบาลภาครัฐ. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2564.
- สำนักงานเทศบาลตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น. (2568). โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น.
- องค์การบริหารส่วนภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น. (2568). โครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น.

Davis, F. D., Bagozzi, R.P. & Warshaw, P.R. (1989). **User acceptance of computer technology: A comparison of two theoretical models.** Management Science,35(8), 982-1003.